

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó
brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponta 4—5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngyössi István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 7 ft. félre 3 ft. 50 kr., negyedévre 1 ft. 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.
Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. **Budapestben** Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus); Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, **Bécsben**: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; **Berlinben**: Rudolf Mosse-**Frankfurtban**: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Brassó, 1890. május 10.

I. (R.) Az egységes középiskola megalakítása képezi gróf Csáky Albin vallás- és közoktatási m. kir. miniszter programjának sarkkövét, a görög nyelv tanításának módosítását célzó, a közoktatási bizottság által már elfogadott s a táblák decentralizációjának elintézése után a ház által tárgyalandó törvényjavaslat e reform megvalósításának kiinduló pontját. Nem szándékozunk az 1883-iki XXX. törvényezikket módosító e törvényjavaslattal ma behatóan foglalkozni, de az egységes középiskola eszméjét kívánjuk fejtegetésünk tárgyává tenni, nevezetesen pedig meg akarjuk világítani: mi tulajdonkép az egységes középiskola s miként valósítható meg, ha megvalósítható.

Az összes tudományoknak, kivált pedig a természettudományoknak az új korban való óriási haladása a munkafelosztás elvét juttatta diadalra. Mig a görög philosophusok tudósnak, philosophusnak csak azt ismerték el, ki az emberi tudás minden terén teljesen otthonos, mely célra még a XVII. század francia encyclopedistái is törekedtek, addig ma ezen cél elérhetőségéről az emberiség teljesen lemondott, elvül fogadván el, hogy az emberi elme nem képes a tudomány összességét tulajdonává tenni; kiválónvá az ember csak úgy lehet, ha a tudomány óriási tömegéből egy részt választ, s ennek lehetőleg alapos, lehetőleg részletes ismeretét törekszik elsajátítani. Az universalis tudósok utolsójának Leibnitzet mondják, azóta tudósaink specialisták.

Az emberiség fejlődésének, a tudományok óriási léptekkel történt haladásának ez egy elkerülhetlen következménye volt, melyet egyesek sok oknál fogva sajnósan találhatnak, de miután az emberi elme megismerő képessége a végtelenségig nem bővíthető, e tényre számolni kellett s a mit egy nem tudhat többé, azt fel kellett osztani sokak közé.

Mi még javában benne vagyunk ez irány fejlődése korában s nem egy helyen sajnósan érezzük a társadalmi élet minden terén annak hatását.

A középkor vége felé az orvostudomány,

melyhez addig minden okos (és nem okos) ember értett, önálló tudományá lett; az emberiség lassan, de még máig sem teljesen megszokta, hogy ha beteg, ne bárkivel, de orvossal gyógyíttassa magát. Végül eljutottunk odáig, de csak a XIX. század utolsó negyedében, hogy erre a törvény is kötelez.

De a specialitás elve azóta messzebbre haladt. Gyermekek beteg s elhívom házi orvosomat, az megvizsgálja s úgy találja, valami szembaja van, s utasít, menjek vele a szemorvoshoz; a szemorvos megvizsgálja s konstatálja, hogy operálni kell s elküld egy másik szemorvoshoz, ki egyuttal műtő, elküld — mondjuk — Budapestre; ott újból megvizsgálják s a harmadik orvos azt mondja, a szükséges operatio legkiválóbb specialistája N. N. Heidelbergben, vagy Párisban, vagy Bécsben, menjek el ahhoz; megteszem ezt is s végre visszanyeri gyermekem ép szemét! Nem volt-e az sokkal kényelmesebb 100 év előtt, mikor a házi orvos (ha ugyan volt) mindezt maga végezte?

Végezte? Igen ám: de úgy, hogy a szegény gyermek megvakult és vak maradt!

Hány szülő panaszkodik a fölött, hogy a középiskola első osztályába került 10 éves gyermekét nem egy, de több tanár tanítja, a felsőbb osztályokban pedig talán annyi tanár, a hány szak van, és mily sok a szak! Ha egy száz év előtti tantervet megtekintünk, az találjuk, hogy 2—3 tárgyat tanítottak csak az egész középiskolában s tanította a 8 osztályban 3—4 tanár; ma a szegény gyermekeknek 15—20 tárgyat kell tanulnia tán ugyanannyi tanártól! Nem volt-e sokkal jobb a 100 év előtti állapot?

És e száz év előtti állapotnak még egy nagy előnye volt, de hogy ez előnyt megkapjuk, nem is kell visszamennünk 100 esztendővel, csak huszonötlet; a szülő a középiskolába, az ugynevezett gymnasium, collegium-vagy lyceumba adta gyermekét s ha azt elvégezte, nyitva állott előtte minden pálya, a jó bizonyítvány arra jogosította, hogy minden szakpályára léphetett.

Szükséges volt-e ezen egységen bolygatni s a reáliskolát létesíteni, melynek létezése a

szülőt azon kényszerhelyzetbe hozza, hogy most már 10 éves gyermekét, ha nem is egy határozott pályára, de mégis jövőendő életpályájának irányára nézve némiképp praedestinálnia kell?

A nemzet szélesebb rétegei nem tudtak a specializálásnak ezen nemével megbarátkozni. A gymnasium, mely minden pályára egyformán jogosít, népszerűbb maradt a mai napig, a reáliskolát csak a fővárosban keresik fel tömegesen, a vidék reáliskolái egytől egyig kevés látogatottak.

E tényállás közvetlen folyománya az egységes középiskola eszméje, azaz egy oly középiskola, mely minden pályára egyformán készít elő, mely az azt sikerrel végzett tanulóknak bármely gyakorlati pályára való átléphetést biztosítja.

Az eszme maga nem új s ma, midőn a közvélemény oly lelkesedéssel karolja azt fel, talán nem időszerűtlen megemlékeznünk arról is, hogy néhai Kriesch János műegyetemi tanár több mint egy évtized óta ez eszme lelkes szószólója, képviselője volt a közoktatási tanácsban. Lelekesedéssel küzdött mellette, de sikertelenül.

Ma a zászlót, melyre ez eszme volt írva, melyet az első előharcos kezéből a kérelhetlen halál csavart ki, egy nálánál hatalmasabb vezér, a miniszter maga lobogtatja s viszi előbbre.

Milyen legyen azonban amaz egységes középiskola?

Első sorban természetesen azt kérdezzük, milyennek gondolja azt magának a miniszter maga?

Erre nézve azonban a közoktatási miniszter eddigi nyilatkozatai még nem tájékoztatnak, de még csak sejtetni sem engedik végleges szándékait, s így egyelőre kiki önmagára van utalva s contemplálhatja az egységes középiskolát így is, amugy is.

Mi magunk az egységes középiskolát, tekintve minden körülményt, csak a mai gymnasium egy oly reformja által tartjuk megvalósíthatónak, melyben egyrészt az ugynevezett reális szakoknak, tehát a természettudományoknak s a rajznak, de másrészt a modern

A „BRASSÓ” TÁRCZAJA.

A fehér kamélia.

— Angol történet. —

A „Brassó” számára átdolgozta dr. Boros.

(Folytatás.)

4. Az operában.

Teddyt a szerencsés véletlenről értesítenem kellett s véletlenül meg is találtam az írói és művészi körben, a melynek mindketten tagjai voltunk. Mint mindig, pipa volt szájában s meglátva engem, ő szólított meg először.

»Hogy vagyunk, szerelem bolondja?»

»Láttam, barátom, alig egy órával ezelőtt.»

»Ó, — ő, — mindig csak ő, — monda nevetve, — »azt hittem, kiverted már egyszer fejedből ezt a históriát.»

»Épen ellenkezőleg, bolondabb vagyok, mint valaha; immár kétszer is láttam. Fogalmad sincs ilyen boldogságról!»

»Oly ritka szerencse, a melyben részesülhet akárcikcsoda, a ki esetleg sétálni megy a parkba! — Hát aztán?»

»Ép ez a kérdés, a melyet hozzád intézek. Egészen tanácsodra hallgatók.»

»Vesd oda magad lovainak lábaihoz s ha ösztetiporjád szivedet, küldd hozzá végső sóhajod oly forrón, a mint szeretted. Meglásd, ez segít!» tette hozzá gúnyosan, hátravetve magát a székben.

»De komolyan, Teddy, mit tegyek? Neked van szived, eszed, tapasztalatod.»

Ez a hízélgés hatott. Pár perczig gondolkodva ült, aztán fölkiáltott: »Megvan! Irni fogsz hozzá.»

»Irni, neki?»

»Igen.»

»Hisz nem is ismerem, és soha sem bocsátana meg részemről ily tolatkodó merészséget.»

»Mit törődöl vele? Vagy nem hiszik sorsában, vagy. . . Az ördögbe is, mért nem hagysz nyugton, ha nem akarod követni tanácsomat?»

»Irok tehát, mondam megnyugtatólag.

»Helyes! Fesd ki a nélkül, hogy neved oda teméd, vonzó állásodat, fesd ilyennek jellemedet, viszonyaidat és reményeidet; add értésére azonban, hogy további lépésekre csak úgy vállalkozol, ha a maga rendje-módja szerint bevezetnek hozzá; kérd meg, hogy a hét bizonyos napjain ott legyen az operában s tedd hozzá, hogy ismertető jel gyanánt a gomblyukban fehér kaméliát viselsz. Ez kész, választékos hadi terv, a melynek sikerülnie kell, s ha aztán végre

nem hajtod, te vagy e világon a leghálátlanabb semmirekellő!»

Egy kicsit mégis gondolkodóba estem. Félttem, hogy nevetségessé válhatom, hanem a fényképre tekintve, mégis elhatároztam magam.

Előbb azonban még látni akartam egy párszor.

Láttam is a parkban, de, fájdalom, egy fiatal gavallér kíséretében lovagolva, a kiyl nagyon barátságosan csevegett s gunyolódott valami fölött.

Hanem családom egyik ősi erénye a kitartó szívósság. Nem tágitottam. Megfogalmaztam s elküldtem a levelet. A kaméliát feltűztem s a jeleztem napon helyet foglaltam a Covent-Garden színházban. Egyedül voltam a karzaton, bámultak reám minden oldalról s ez nem kevésbé hatott rám zavarólag. Elsáncoltam magam nagyító üvegem mögé s kémleltem szakadatlanul a közönséget, nem is törődve az előadással. Sokakat láttam, csak őt, azt, az egyet nem.

Elképzelhetőleg nem csekély bosszúsággal mentem haza. Annyi kárpótlást mégis kaptam, hogy távollétem alatt a fényképész elküldte a megrendelt képet.

Másnap ismét ott voltam az operában, de hiába.

külföldi irodalmaknak és nyelveknek is tárnyitattik.

E véleményünk indokolását egy legközelebbi cikkünk számára tartjuk fenn.

Zelenka Pál.

A tiszai ev. egyházkerület ujon megválasztott püspökének életrajzát, a fővárosi napilapok nyomán, a következőkben közöljük:

Kutnai és Eörvisty Zelenka Pál egy hazánkban évszázadok óta honos, hitfelekezetéhez s vallásához tántoríthatatlan buzgósággal ragaszkodó családból származik, melynek férfi tagjai következetesen a lelkes pályát választották. A családi traditio szerint Zelenkának egyik elődje még a hussita háborúk korában Giskrával mint kapitány jutott hazánkba, s a hussiták leveretése után Mátyás király fekete seregében szolgált s a harcztéren szerzett érdemeiért legdicsebb királyunk által tüntettetett ki a magyar nemességgel s a Kutnai (Nyitra megyei) uradalom adományozásával. Közvetlenül a reformátiónak hazánkban való elterjedése után a Zelenka család is az ág. ev. hitvalláshoz csatlakozott, s a család ez egyháznak nemzedékről nemzedékre hűséges, buzgó lelkészeket adott. Ezeknek kiválóbbjai György, ki 1670 körül a nyitrai esperességné volt főesperese; János, ki a vallási üldöztetések korában háromszor is száműzetett volt hazájából († 1702), zólyomi főesperes volt, végre a most választott püspök atyja, ki 34 éven át (1840—1874) volt Nógrád főesperese.

Zelenka Pál 1839 augusztus hó 19-én született Brezón Nógrád megyében, tehát jelenleg 51 éves; középiskolai tanulmányait Aszódon és Selmeczbányán végezte, theologiai tanulmányait Pozsonyban s Jenában.

Miután két évet, egy főuri család gyermekeinél mint nevelő töltött, 1862-ben mint segédlelkész került Dr. Szekács József superintendens s budapesti lelkész mellé. Ezen kiváló, a legnemesebb egyházpásztori szellem által ihletett férfi oldalán nyerte Zelenka azon benyomásokat, azon irányelveket, melyeket későbbi működésében annyi sikerrel érvényesített.

1864-ben egyidejűleg hivatott meg lelkésznek Irsa és Tordára; ő az irsai állást választotta, de már egy évvel később Miskolcra hivatott, hol azóta, jelenleg mint hegyaljai főesperes, s mint Magyarország egyetemes evangélikus gyámintézetének elnöke is, működik.

Főesperesi működése alatt ismételtén nyílt alkalma, nagyfontosságú egyetemes egyházi ügyek megoldásán jelentősegteljesen közreműködni, így a Leopoldianum emlék-alap, s egy a budapesti tud. egyetemmel kapcsolatos protestáns theologiai facultás szervezésén.

1871—1873-ig az egyetemes gyűlés egyházi jegyzője volt, 1873. és 74-ben az egyetemes gyűlés által Turóc-Szt.-Mártonra és Szarvasra kiküldött vizsgáló bizottság tagja. Sok éven át ő képviselte az egyetemes egyházat a Gusztáv Adolf-egyesületnek nagygyűlésein Németországban.

Eddigi 24 évi lelkési működése alatt is Zelenka már nagy érdemeket szerzett úgy az egyetemes ev. egyház, mint kiválóan a Tisza-kerület szervezése körül, mely érdemeit úgy a kerület, mint az egyetemes egyház világi és egyházi vezetői mindig kitüntetőleg mélt

tattak. Tapintata, kitartása s bölcsességének ismételtén sikerült az egyházi élet terén felmerült, bonyodalmas kérdéseket, melyek megoldhatlanoknak látszóttak, kiegyenlíteni, e mellett pedig saját egyházát oly mértékben felvirágoztatni, hogy az ma, úgy híveinek vallásos buzgóságát, mint áldozatkészségét illetőleg, az egész egyházkerületben ragyogó példaként emlegettetik.

Az áldozatkészséget azonban nemcsak egyházi, de kiváló mértékben, közművelődési célok szolgálatára is irányította.

Miskolcz ev. iskoláinak színvonalát nagy mértékben emelte, s a tanítók anyagi helyzetét annyira javította, hogy e tekintetben is páratlan egyháza.

Mind ebben nem csak szervező-képességét mutatta ki, de mindebben érvényesült azon hazafias törekvése is, hogy az egységes nemzeti szellemet erősítse, annak uralmát egyházán belül minél tovább terjeszsze.

Zelenka klasszikus és sokoldalú műveltséggel bíró férfi, kiváló nemes gondolkozásmódja, határozott igazságérzete és kötelességtudása által, szóval lelkesi hivatásának magasztossága által áthatott, humánus és más hitűekkel szemben toleráns lelkipásztor, kinek sikerült maga számára már eddig is a legszelebb körök tiszteletét s szeretetét kivívni.

E mellett magyar, lelkes hazafi a szó legnemesebb értelmében s mint ilyen a leghatározottabb s legkiméletlenebb ellensége minden panslavistikus üzérkedésnek és aspirációnak az egyházi élet terén.

1864 óta boldog házasságban él a Borsod megyei előkelő Balogh Lenkével, mely házasságból származó egyetlen fia a Zelenka család első tagja, ki a theologiai pályától elpártolt s jegyző a budapesti kir. táblánál.

Megyénkben az immár új püspök a múlt évben fordult meg szazok, kik ez alkalomból folyt ünnepélyeken résztvettek, bizonyára emlékezni fognak még a különben fiatal külsejű, élénk arczszinű férfura, kit élénk, bátor tekintete, s ezektől élesen előtű galambosz haja, az egyházi gyülekezet legfeltűnőbb alakjává lettek.

A brassói egyházmegye vonzalmát, mely tudvalevőleg abban is nyilvánult, hogy mint a 12 egyház ő reá adta szavazatát, (az absolut többséget éppen 12 szavazat szerezte meg neki, mert az összes szavazatok száma 162) azon kívül, hogy az elszakadási mozgalomnak eleitől fogva lelkes támogatója volt, kivált éles ítéletével nyerte meg melylyel úgy az új egyházmegye nagy hivatását, mint annak, gyöngéit és bajait felismerte, s azok orvoslásának egyedüli eszközeit feltárta.

Belföld.

A képviselőház f. hó 6-án és 7-én tartott üléséről — helyszüke miatt — csak nagyon röviden referálhatunk. Az első napon a kir. táblák decentralisatiójára vonatkozó törvényjavaslat első három paragraphusa tárgyalott le. Igen nagy fontosságú, hogy a kir. táblák székhelyeit megállapító 1-ső § hosszú vita után változatlanul fogadtatott el. A 2. §-nál Kubinyi azon módosítványát, hogy a rózsahégyi törvényszék területet a kassai helyet a pozsonyi táblához csatoltassék, a ház elfogadta. Teljesen változatlanul maradt a 3. §.

Másnap a részletes tárgyalás tovább folyt és befejeztetett. Hosszabb vitára a 4., 7., 13., 15. és 19. §§. szolgáltatnak alkalmat. A ház azonban ezen szakaszokat is változatlanul elfogadta s csupán a 20. és 28. §§-nál nyugodott bele Chorin előadó egy-egy módosítványába. A 13 §-hoz maga Szilágyi miniszter nyújtott be tüzetes módosítványt; ezen szakaszt a ház Szilágyi és Simonfay módosítványával együtt az igazságügyi bizottsághoz utasította, hogy arról másnap jelentést tegyen.

A törvényjavaslat részletes tárgyalásának befejezése után a ház az igazságügyminisztert zajosan megéljenzte.

Külföld.

A német császár f. hó 6-án rendkívül érdekes trónbeszéddel személyesen nyitotta meg a német birodalmi gyűlést. E trónbeszédben éppen oly érdekes, a mit elmond, mint a mit elhallgat.

Miután melegen üdvözölte az ujonnan választott reichsrath tagjait, arra tér át a császár, hogy az utolsó évek munkabeszüntetései s az egész munkás-mozgalom arra birták, hogy alapos vizsgálódás tárgyává tegye azt a kérdést, vajjon a nevezett törvényhozás az állami rend korlátain belül kielégítette-e már a munkás osztály minden jogos és teljesíthető kívánságát. Első sorban a munkásoknak nyújtandó vasárnapi pihenés és a balesetek elleni biztosítás volt megfontolandó, valamint az olyan ipari békebiróságok szervezése, melyek a munkaadók és munkások közt felmerülő egyenetlenségeket kiegyenlítsék. A császár teljes bizalommal fordul a reichsrathhoz, hogy támogassa őt a munkások helyzetének javításában, jogos igényeiknek kielégítésében; mivel ez a legbiztosabb módja annak, hogy a jogosulatlan és szertelen követeléseknek útját vágják. Mert a császár éppen, minthogy a munkásokról való igazságos gondoskodásban a birodalom erejének gyarapítását látja, erősen el van határozva, hogy minden a fennálló jogi viszonyokat felforgató törekvéssel szembe száljon. A reformnak e téren soha sem szabad annyira mennie, hogy a német iparverseny képességét fenyegetse; mert azzal fenyegetné a munkás-osztály létalapját. Németország soha sem tévesztheti szem elől azon népek magatartását, melyek vele együtt látják el a világpiacot. Ezért hívta össze a nemzetközi munkásconferentiát, melynek üdvös, eredményes munkáját hálával emeli ki.

Felette érdekes beszédjének ama passusa, hol a császár constátálja, hogy minden kormánynál sikerült békés politikájának hitelt szerezni. A kölcsönös védelemre kötött szövetség ápolása s az összes külföldi hatalmakkal folytatott barátságos érintkezés lehetségessé fogják tenni a béke további fentartását. Békés politikájának egyik főfeltétele, hogy Németország hatalmi állása épségben maradjon.

Éppen azért a hatalmi viszonyok kiegyenlítéseken szükséges a német hadsereg béke-állományának és tüzéségének gyarapítása, minthogy a német hadi szervezet törvényes megállapítása óta a szomszédos hatalmak seregei létszámra s felszerelésre nézve egyaránt tovafejlesztettek.

A keleti Áfrikában a rabszolgakereskedés megszüntetésére s a védelmi terület biztosítására irányított törekvés sikeresen halad. Az e téren szükségelt költségek pótlékát fogja a kormány kérni.

Harmadnap láttam a parkban, de nem vett észre s a színházba sem jött el.

Ebből láthattam, hogy kérésem nem talált kegyes meghallgatásra. Teddyhez siettem, ott meg csak gunyt, csufaságot kaptam.

Negyedik napon egy távoli rokonom, a ki ideletelepedni jött, estebédre hívott. Nem utasíthattam vissza a meghívást. Ott töltöm, hát az estét, elmulasztva az operát. Legyen!

Laurence asszony azonban értésemre adta, hogy férjének vacsora után üzleti ügyben el kell távoznia hazulról, ő pedig, hogy felhasználja az időt, páholyt bérelt a Covent-Gardenben s meghív oda engem is.

»Ó« — felelém, — én kegyed társaságában is élvezetesen eltölteném az estét, mindazáltal köszönettel elfogadom meghívását. Alig birtam elfojtani örömmöt.

»Hanem« — tévé hozzá, — »némi önzés is van a dologban. Férjem tudniillik nem igen bír érzékkel a zene iránt, más magyarázóra van szükségem. Egyébiránt nem leszünk magunkra a páholyban, meghívtam még egy ifjú lányt is.«

»Valóban?« — szólék szórakozottan.

»Csinos szeretetreméltó gyermek, jelenléte bizonyára nagy élvezet lesz önnek.«

Ekkor belépett a férj s nemsokára jelentették az estebédet. Evés közben csak fél fülel vettem részt a beszélgetésben, egészen a színházban képzeltem magamat.

Hanem hol van a fehér kámélia? E nélkül csak nem jelenthetek meg a színházban. Azt mondtam Laurence asszonnyak, hogy forduljunk lakasom felé a kocsiával, mert látócsövemhez úgy hozzászóktam, hogy e nélkül nem élvezet nekem a színház. Így történt s így szereltem föl magam a kaméliával.

A színház előcsarnokában társnőm felkiáltott:

»Nini az ezredes és leánya, Edith! Bizonyára csak éppen elkísérte leányát.«

»Az ezredes és Edith!« — szólék elbámulva, mert már az »ezredes« szónál sötét sejtélem cikázott át lelkemen. Kérdésemre, hogy kik azok, megkaptam a felvilágosítást:

»Vane ezredes, a ki férjemmel sokaig állomásozott Quebecben; Edith egyetlen leánya; Worcester Square-ben laknak.«

Azt hittem, a föld alá kell sülyednem s bizonyára nem kerülte el Laurence asszony figyelmét, mennyire reszketett karom, a melyre támaszkodott. Vane Edith volt hát bálványom neve. Levelem s a kamélia jutott eszembe; szégyeltem mindkettőt, hogy most szemtől

szemben leszek vele: kitéptem a gomblyukból azt a fehér virágot és zsebembe rejtettem.

Beléptünk a páholyba, megtörtént a formasierü bemutatás. A két nőnek sok beszélni valója akadt s én ezalatt összeszedhettem magamat, bámulhattam a ragyogó arczot, a kellemes mozdulatokat, a bűvös hangot, a mosolygó ajkat, a vakító fehér fogakat. Ó, mily silány volt az az arczkép.

Elmerülésemből Laurence asszony zavart ki, hogy még nagyobb zavarba ejtsen e kérdéssel:

»Harcourt ur, önnek jobb szemei vannak, mint nekem és Edithnek; sziveskedjék körülnézni, nem lát-e valahol egy urat fehér kaméliával?«

Mint örültem, hogy a kaméliát eldugtam volt s látócsövem mögé rejtőzhettem a kívánság teljesítése végett!

»Igen, uram,« szólt most Vane kisasszony ártatlan tréfával, — »nem fedezhetné-e föl azt a kedves, szerelemtől ittas juhászt?«

»Szabad-e tudnom e kíváncsiság okát?« — kérdezém. — »Talán valami titkos összebeszélésről van szó?«

(Folytatása következik.)

Végre a birodalmi tisztviselők egy részének fizetésfelelősségét helyezte a trónbeszéd kilátásba.

Békés és humán szellem lengi át az egész trónbeszédet. Nem csoda, ha az egész német sajtó kedvezően fogadja. A külügyi politikára vonatkozó szavakat maga Bismarck írhatta volna, annyira nem térnek el az ő irányától s ezzel alaptalanná lett mindazoknak okoskodása, kik a hármasszövetség megteremtőjének visszalépése után nem vártak és jósltak kevesebbet, mint magának a szövetségnek felbomlását. A belügyi kérdésekre vonatkozó részletek azonban határozottan irányváltoztatásra mutatnak s pedig olyanra, melynek mindenki örvendhet. Bismarck még akkor sem szólt oly békés, mondhatni szeretetreméltó és megnyerő hangon a reichsrath pártjaihoz, mikor a reichfeindek még kisebbségben voltak.

Abból, a mit a trónbeszéd elhallgat, legérdekesebb a kancellár változása s a socialistákra vonatkozó törvény fentartása vagy elejtése.

Kis-Küküllőmegyei krónika.

(Iskolai vizsgálatok. — Megyei közkórház. — Beköltözködés az új vármegyeházba. — Parkirozás. — Főmérnöki kinevezés. — Zsigmond napja.

A különböző hitfelekezeti falusi iskolákban az 1888—90. évet bezáró nyilvános vizsgálatok már kezdetüket vették s kielégítő eredménnyel folynak. Hogy május havában iskolai vizsgálatok vannak — különösen faluhelyen — ez a népoktatási törvény rendelkezéséből következik annyiban, a mennyiben ily helyeken nyolcz havi tanítási időt szabván a törvény, ezen idő e hónappal véget ér. Ez ellen tehát semmi kifogásunk nem lehet, ha a törvényt szabták tanítási idő betartatott. Azonban ez irányban tett észleléseink és tapasztalataink épen az ellenkezőről győzték meg. Falusi népiskoláink közül vajmi kevés azoknak száma, melyekben a tanítás október hó elején vette volna kezdetét s így természetesen még május hóban nem érte el a tanítási idő kötelezett nyolcz hónapját. Az ily iskolákkal szemben bizonyára érvényt fog szerezni a törvény követelményeinek az illető iskolai hatóság. Mi ezen felszólalások által inkább felhívni akartuk a figyelmet, hogy vármegyénk népiskoláinak nem mindenike tartja be a törvény által követelt tanítási időt.

A mit azonban ezek után mondani akarunk, az szintén a fennálló országos népoktatási törvények, miniszteri rendeletekben és utasításokban leli alapját.

Ugy tudjuk ezekből, hogy valahányszor egyik-másik iskolánál évről évre vizsgálat tartatik, állami és községi iskolánál a gondnokság, iskolaszék, hitfelekezeti iskolánál pedig a hitfelekezeti iskolaszék tartozik e körülményről a kir. tanfelügyelőt hivatalosan értesíteni idejekorán, hogy megjelenésének akadályoztatása esetén megbízottja vagy az iskolátogató által ott magát képviseltethesse. A törvény- és rendeleteknek ezen intézkedéseivel szemben mégis azt kell tapasztalnunk általánosan, hogy ez nálunk nem így van.

A hitfelekezeti iskolák iskolaszékai kényük-kedvük szerint kitűzik az évről évre vizsgálati napot, nem értesítvén erről sem a kir. tanfelügyelőt, sőt még magát a kerületi esperest sem. Ez az eljárás törvénytelen és még nem is ildomos. Pedig a mint tudva van, a vizsgálatok idejének bejelentésére, ha jól emlékszünk, 1886. évben külön utasítást is bocsátott ki a vármegye közigazgatási bizottsága az egyes hitfelekezetek iskolaszékaihoz.

Kíváncsok lennének ennek megújítása!

*

A megyei törvényhatóság állandó választmánya elvben kimondotta egy vármegyei közkórház létesítését. Midőn ezen öröndetes hírrel lépünk meg közönségünket, abeli reményünknek adunk kifejezést, hogy az ezen hó végén tartandó törvényhatósági közgyűlés egyhangulag hozzá fog járulni az állandó választmány emez elvben kimondott határozatához, annál is inkább, mivel egy közkórházra égető szükség van. Közkórházunk ügyét figyelemmel fogjuk kísérni, s az ez irányban megindult mozgalmról t. olvasóinkat koronként értesíteni fogjuk.

*

Tudvalevőleg a régi vármegyeházat az igazságügyi minisztérium megvásárlás folytán birtoklásába vétén, ide e hó folyamán a kir. járásbírósként költözött be.

A vármegye tisztikara pedig az impozáns új vármegyeházba szintén e hó folyamán költözködött be. Az új vármegyeház nem kész még ugyan, de alig néhány hét múlva a belső tisztogatással is meglesznek. A vármegye tisztikara által elfoglalt kényelmes szobák azonban teljesen készen vannak.

Az új vármegyeház tágas és szép telkén a földmunkálatok és parkirozás befejezéshez közelednek. Fáradhatatlan, szeretve tisztelt gróf főispánunk több ízben szemlélte meg e munkálatokat is, s hol szükségét látta, ott utbaigazító tanácsaival segítette elő az izléssel párosult munkálatok kivételét. Nemkülönbön elismerés illeti a munkálatokat mindig figyelemmel kísérő irányzó alispánunkat is, ki szabad idejének mondhatni minden részét ott tölti.

*

Mikes Gyulát, vármegyénk kir. mérnökét, a napokban nevezte ki a kereskedelmi miniszter főmérnöké. Mikes Gyula kir. mérnök, ki korábban Háromszék, utóbb Brassó vármegyében a kir. államépítészeti hivatal vezetője volt, s ki jelenben itt e hivatal élén áll, puritán jelleme, kitarló szorgalma és kiváló szakértelménél fogva is méltán megérdemli ezen előléptetést.

*

Bodor Zsigmond, vármegyénk közszeretben álló főorvosa és Herczeg Zsigmond, kir. aljárásbíró, társadalmi életünk egyik rugója, méltó ovácioban részesültek névnapjuk alkalmából a dicső-szentmártoni és vidéki intelligens közönség és jó barátok részéről. A garçon életű ifjú embereknel egész kis társaság verődött össze, a hol szebbnél-szebb pohárköszöntők, jókívánatok fűszerezték a késő éjjeli órákig együtt maradt vig társaságot.

NAPI HIREK.

Beiktatási ünnepély A brassó megyei ág. ev. magyar esperesség felügyelője, Fabiny Ferenc kir. táblai bíró, f. hó 15-én fog hivatalába ünnepélyesen beiktatni. Az ünnepély sorrendje a következő: délelőtt 9 órakor istentisztelet a brassói ág. h. evang. magyar templomban. Délelőtt 10 órakor esperességi közgyűlés ugyanott. 1 órakor közeled a „Zöld fa” vendéglőben. 5 órakor értekezlet az ág. hitv. evang. magyar templomban.

Pályadíj. A magy. tud. akadémia első (nyelvtudományi) osztálya f. hó 6-án tartott ülésében a 15. aranyos Sámuel-díjat, mely az év lefolyása alatt megjelent legjobb magyar nyelvészeti értekezésnek adatik ki, Binder Jenő brassói áll. főreáliskolai tanárnak ítélte oda „a Magyar hasonlításról” című művéért, mely a „Magyar Nyelvőr”-ben jelent meg. E fényes kitüntetéshez mi is gratulálunk a fiatal tudósunk!

Kinevezés. Ő felsége Dr. Dániel István brassói kir. törvényszéki jegyzőt a fogarasi járásbíróskárhoz albiróvá, az igazságügyi miniszter Rozgonyi Viktor zernesti járásbíróskárhoz aljegyzőt a helyi törvényszékhez jegyzővé nevezte ki.

A képkiallítás még néhány nappal — f. hó 16-ig — meg fog hosszabbítani.

Halálozás. A mint egy budapesti távirat jelenti, Urvári Lajos, a „Pesti Napló” volt szerkesztője, f. hó 8-án meghalt.

A „magyar dalárda.” mai estélyére a meghívók már mindenkinek kézbesítve vannak. A pártoló-tagok jegyei — mint látható — ez alkalommal először névre vannak kiállítva. Tájékoztató jelölhetjük, hogy ezzel az egyesület nem akarja a pártoló-tagok jogait csorbítani, hanem csak azt akarja hogy némely jegy elárúsítás vagy ajándékozás útján illetéktelen kezekbe ne kerüljön. A jegyeket tehát a pártoló tag családjának bármely tagja használhatja, de idegen és az estélyre meg nem hívott személyre át nem igazolhatja.

Rendőri hírek. Lopások. Tegnapelőtt éjjel egy ismeretlen tettes a vasúti vezető út mellett fekvő Schwarze féle nyaralóba hatolt és Haas Jakab ottan lakó fakeskedő távollétében egy szürke loden-köpenyt, egy selyem esernyőt és egy fekete bőröndöt ellopott, mely utóbbit a tettes az udvaron ismét eldobott. — Szerdán este Böhm Rosa itteni napszámosnő a csergepiacz 305. sz. a. ház udvarából egy vízesebret ellopott. A tettesnő tetten éretett.

Menageria Brassóban. A klastrom-kapu előtt két nap óta serényen folyik a munka a deszkákból és vászonból készülő „palota” felépítésén, mely Montenegro Eduardo világhíres állatseregletének befogadására készül. A menageriában számos ritka és érdekes példány lesz látható, így többek között 24 orosz-lán, melynek dressurájával hat állatszelidítő foglalkozik. Az állatsereglet megnyitása holnap, azaz vasárnap lesz.

Kis-Küküllőmegyei hírek. A dicső-szent-mártoni állami népoktatási intézet növendékeinek szokásos évi majálisa f. hó 17-én, az unitárius egyházközség erdejében fog megtartani. Az erzsébetvárosi kir. törv. elnöke, Nagy Lajos, f. hó 7-ike óta hivatalos vizsgálat alá vette a dicső-szent-mártoni kir. járásbíróskárhoz, a hol az ügykezelés menetét, annak dacára, hogy egyik albiró

betegsége miatt több hét óta nem dolgozhatik, kifogástalannak találta.

A „Pester Lloyd” f. hó 8-iki számában a „Novoje Wremja” egy bécsi tudósító után irt cikkét közli, a melyben azon hírrel ültették fel a jó orosz lapot, hogy Ő Felsége elhatározta, miszerint a német császár második fiát adoptálni fogja és ez lesz az Osztrák-Magyar monarchia trónörököse. A jól értesült orosz lap még hozzáteszi azt is, hogy a császárt és királyt ezen elhatározásra az birta, hogy a jelenlegi trónörökös és első fia nem nagy kedvet éreznek az uralkodásra; második unokaöccse iránt pedig Ő Felsége nem nagy bizalommal viseltetik, míg a többi főhercegek szintén idegenkednek az uralkodástól.

Kacsának is tulságos nagy ezen hír, mely ha a falusi nép között támadt volna, nem is csodálkoznánk rajta, de így magyon furcsának találjuk a „Novoje Wremja” bécsi tudósítását.

Gyárégek Erdélyben. Az utóbbi időben érzékeny gazdasági válságot idézett elő az erdélyi részeken azon körülmény, hogy rövid időközökben három — jelentékeny gazdasági szerepet játszó — gyárvállalat lett egészben vagy részben a pusztító elem martaléka. Ezen körülmény annál szomorubb, mert Erdély amugy is oly korlátozott gyáriparának nagyobb fellendülését s ez által gazdasági fejlődését jelentékenyen megakasztja, s már ez érdekből is óhajtható, hogy az elpusztult gyárak mielőbb ismét működésképpé váljanak. Folyó évi január 5-én égett le a marosvásárhelyi szeszgyár, melynek berendezésében 8697 frtra becsült kár fordult elő. Március 16-án a bonyhai szeszgyár, mely a használatlanná vált gépezetekben 7338 frt kárt szenvedett. — Április 18-án hasonló módon a tutaj-kereskedelmi társaság által üzemben tartott szász-régi kincstári gőzfűrészttelep esett a tüzvész áldozatul. E helyen épületek, gépek és fákészletben 20.355 frt kára származott a vállalatnak. Mindhárom gyár a magyar francia biztosító társaság-nál volt biztosítva, mely társaság csak e három esetben 36.399 frt kártérítést nyújtott a károsult vállalatoknak. Mindenesetre elismerést érdemel a társaságnak ama készsége és pontossága, melylyel nemcsak e vállalatoknak, hanem igen fontos gazdasági érdekeknek is jó szolgálatot tett az által, hogy a kárösszeg gyors kifizetésével segédkezet nyújtott az elpusztult gyárvállalatok újabb felépítése- és működésbe hozatalához.

Irodalom.

»Magyar írók élete és munkái,« irta id. Szinnyei József, I. kötet 2. füzet. A nagyfontosságú vállalatnak e füzet András Sámuelen kezdve Bacsák. Pálgy nyújtja íróink életrajzát s műveik felsorolását. Szükségtelenek tartjuk hangsúlyozni e hézagpótló és nagyarányú mű ajánlgatását, de kíváncsok volna, hogy a füzetek gyorsabban kövessék egymást, mert ellenkező esetben a korábbi füzetek anyaga esetleg elavulttá válhatik a többiek mellett. (Kiadja Hornyánszky Viktor akad. könyvkereskedő, Budapesten; egyes füzetek ára 50 kr.)

»Ethnographia,« I. évf. 4. szám, szerkeszti dr. Sényi L. Megjelenik Budapesten, Hornyánszky V. akad. könyvkereskedőnél. E nagybecsű füzet a kisebb értekezéseken, vegyes közleményeken kívül a következő tartalommal bír: Nagy G. A. székelyek és a pannóniai magyarok; gr. Kuun G.: Kincésasók és bányászok; Földes J.: A hunnok és a hunn személynevek; Strausz A.: A kik idegenek otthon; Veress E.: Baba Dokia; dr. Réthy L.: A magyar örmények; Szongott és Farkas: Népnyelvi adalékok. E rövid közlés is eléggé mutatja, mily lelkiismeretességgel, gondnal, alaposággal szolgálja e becses folyóirat a hazai ethnographia ügyét; kíváncsok, hogy mentől szélesebb körben terjedjen el. E füzethez van mellékelve a néprajzi társaságnak immár megerősített alapszabályzata.

Közzgazdaság.

Hetivásár. A tegnapi hetivásár ismét jónak volt mondható.

A gabonapiacson az árak következőkép alakultak: Buza 7.00—7.30 frt, rozs 5 frt, zab 2.80 frt, árpa 4. frt, kukorica 4.80 frt, lenese 6.50 frt, paszuly 4.80 frt, asszuszilva 8.— frt, borsó 4.— forint.

A baromfi-vásár árai a következők voltak: Csirke drb.-ként 1 frt, liba darabja 1.10 frt, réceze darabként 60 kr, pulyka darabja 1.20 frt, malacz 3 frt. Tojás 15 drb. 20 kr.

A husarak a lefolyt héten következőkép alakultak: Sertéshus 44 kr, marhahus 36 kr, borjúhús 40—44 kr, zsir 60 kr, faggyu 22 kr, olvasztott faggyu 30 kr.

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllőmegye részéről: Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyösi István (D.-Szt.-Márton)
Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walther Béla.
Laptulajdonos: Harmath Lajos.
Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

HIRDETMÉNYEK.

Sz. 542.—1890. t. l. k. v. (146) 1—1
Arverési hirdetmény kivonata.

A hosszuaszoí kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a bécsi osztrák-magyar bank csatlakoztatott Grünfeld Dávid 60 frt s járuléka és Zakovszki György 56 frt 46 kr s járuléka végrehajtónak bölöni Bartha János végrehajtást szenvedő elleni 3476 frt 77 kr tőkekövetelés és járuléka, valamint a végrehajtás iránti végrehajtási ügyében a hosszuaszoí kir. járásbíró területén levő, az O.-Karácsonfalva községben fekvő, O.-Karácsonfalvi 9. számú t. j. k. v. b. A + 1—72. rendszám és a 73. számú t. j. k. v. b. az A + 1—36. rendsz. alatti fekvősegeknek egészben egyszerre az árverést 8000 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi július hó 9-ik napján délelőtt 9 órakor a hosszuaszoí királyi járásbíró telekkönyvi hatóságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alólis, de semmiesetre 6000 frton alól nem fognak eladatni.

Az osztrák-magyar bank kivételével a többi árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 800 frtot készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. törvényezikk 42-ik §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. I. M. rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Hosszuaszo, 1890. március 24.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Szám 374.—a.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. kereskedelemügyi miniszterium az 1890. évi április hó 23-án kelt 15180/I. számú rendeletével a Nagyvárad-Kolozsvár-Brassói államut 411—412. szakaszán lévő 63. számú hid helyreállítását 2017 frt 95 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkát fogantatásának biztosítása céljából az 1890. évi május hó 16-ik napjának d. e. 10 órájára

a Brassó vármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkát végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kikutított nap d. e. 9¹/₂ órájáig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Brassó, 1890. április hó 29-én.

A brassó megyei m. kir. építészeti hivatal.

(138) 2—3

Ház-árverezés!

Bolonyában a 314. szám alatti, a legélénkebb és leglátogatottabb helyen fekvő szép ház, melyben egy jó forgalomnak örvendő szatócsüzlet is van, öt szobával, pinczé-vel stb. ellátva, valamint szép udvarral is bir, — folyó 1890. évi május hó 14-én helyben a ház- nál elárvereztetik. A kikiáltási ár 2700 frt, mely összeg azonban 3 részletben is lefizethető igen előnyös feltételek mellett. (148) 1—2

A ki nem tudja,

hogy a sok hirdetett gyógyszer közül melyik felel meg leginkább betegségének, az kérje azonnal levelező-lapon Richter kiadóintézetétől Lipcsében, a képekkel ellátott „A Betegbarát” című könyvecskét. A hozzá nyomtatott hálaitok bizonyítják, hogy a művecskében foglalt jó tanácsok követése által, nem csak ezren meg-ezren elkerülték a haszontalan pénzkiadást, hanem még a vágya-vágyott gyógyulást is hamar megtalálták. A könyv ingyen küldetik meg.

(83) 3—8

Dr. GUST fogorvos

rendel naponként 9—12 és 2—5 óráig (25) 9—*

Brassó, Almaszer 93. sz.

Foghuzás narcose alkalmazásával vagy a nélkül. Fogtömések cementtel, ezüsttel és arannyal. Műfogak.

Első erdélyi bank Brassóban.

Hirdetmény.

Az igazgatóság az általános óhajnak engedve, elhatározta, hogy az eddig használatban levő giro-levelek helyett f. év május 1-től kezdve takarékbetét könyveket fog kibocsátani.

Kivonat a határozatokból:

A legkisebb betét 1 frt.

A betétek kamatozása a betétek napját követő köznapon veszi kezdetét s végződik azon köznapon, mely a visszafizetési napot megelőzi.

Minden év június és december hó végén az egyes betétekre vonatkozólag a kamatok kiszámítatnak, s mint új betétek a tőkéhez csatolva gyümölcsöztetnek, a nélkül, hogy a félnek erre vonatkozólag külön kérésére lenne szüksége.

Tőkevisszafizetések 500 frt értékig egyszerű kívánatra teljesíttetnek; azonban

500 frtól — 2000 frtig három napi,

2000 „ — 5000 „ öt napi,

5000 „ — 10,000 „ tizenöt napi és

10,000 frton felüli összegeknél harmincz napi felmondási időnek kell a visszafizetést megelőzni.

A kamatláb további intézkedésig 4¹/₂%-ban állapítottat meg, mely mellett azonban az intézet a 10% tőkekamat-adót maga hordozza.

Első erdélyi bank Brassóban.

(126) 8—*

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel jelenteni, miszerint „Az arany pelikán”-hoz címzett gyógyszerért a Szentlélek-utczában (a Czergepiacz sarkán) megvásároltam s azt általában új áruval teljesen elláttam.

Budapest (Török Józsefnél), Bécs, Bukarest és Páris legjobb nevű gyógytáiraiban szerzett tapasztalataim, 18 évi gyakorlatom s a magyar, német, román és francia gyógyszerészet (pharmacopoe) különös ismerete következtében azon kedvező helyzetben vagyok, hogy minden, még rendkívüli követelményeknek is megfelelhessenek és minden tekintetben törekedni fogok, hogy a nagybecsű bizalmat a legrövidebb idő alatt kivívjam s azt továbbra is megtarthassam.

Egyszersmind bátorkodom figyelmeztetni, hogy minden kész, bel- és külföldi gyógyszereket, kötszereket, kaucukárukat, nagyon olcsó finom szappanokat, illatszereket, piperecikkeket, valamint általában minden szakmámba vágó cikkeket nagy választékban készleten tartok.

Kiváló tisztelettel

Roth Viktor,

gyógyszerész az „Arany pelikán”-hoz Brassóban, Szentlélek-utca és Czergepiacz sarkán.

(145) —2

„Magy.-francia biztosító részvény-társaság.”

A társaság befizetett alaptőkéje és biztosítéki alapja összesen 8,247,989 frt 46 kr-ra rug.

Az 1888-ik év végeig fizetett károk összege: 39,509.187 frt 85 kr.

A társaság legolcsóbb díjak és méltányos feltételek mellett biztosít:

- 1) tűzkárok ellen;
- 2) jégkárok ellen;
- 3) balesetek ellen, napi, részleges és teljes kárpótlással;
- 4) ember életére tőkét sorsolással vagy a nélkül, különféle előnyös feltételek mellett; járadékot, nyugdíjakot és kiházasítási tőkét.

Vezérügynökség Kolozsvárt:

Vezérügynök:

Gáman Zsigmond.

Titkárok:

Csermák Gyula, Márjai Lajos.

Főügynökség Brassó és vidékére

Aronsohn Henrik urnál.

(150) 1—3

Brassó, Klastrom-utca 10. sz.

Csak 10 napig Brassóban. A Klastrom-kapu előtt

Vasárnap, 1890. május hó 10-én megnyitása

az Eduardo Montenegro-féle (Spanyolországból)

nagy állatseregletnek.

Naponként két előadás az idomításban, kapcsolatban az összes vadállatok etetésével, és pedig: délután 4 órakor és este 8 órakor az idomítási előadások a jelenkor leghíresebb hat állatszelidítője által.

1. MARY MONTENEGRO k. a. Spanyolországból, első állatszelidítő, a ki Európa legnagyobb városaiban a legszebb hírnévre tett szert s a legkitünőbb férfiak elismerő-okmányaival bir, minden előadáson föllép az általa idomított NÉGY AFRIKAI ÓROSLÁNNAL és az eddig még nem látott szelidített HIENÁVAL.

2. MISTER FELIX, Amerikából, kinek ügyességét és bátorságát eddig senki felül nem multa, minden előadáson bemutatja magát hat afrikai oroszlánjával.

3. EM. PALOMINO, a legbátrabb állatszelidítő, gyakorlatot tart öt szelidített királytigrissel, mely minden eddig látott idomítást felülhalad.

4. HÁROM ESZAKSARKI VAD MEDVE elővezetése a bátor idomító Cornelius ur által, kinek játéka méltán nevezhető eddigelé páratlannak.

5. BABA, az óriási elefánt idomítása (3¹/₂ méter magas, 125 éves és 4500 kiló nehéz), elővezetve C. Charles ur a jelenkor leghíresebb elefánt-idomítója által.

6. Minden előadáson különböző változatokban tartatnak idomítások ÓRIÁSI KIGYÓKKAL, Lola Montenegro k. a., a kigyók királynője által.

Különlegességek:

Egy sumatrai TAPIR, eddigelé még egy állatseregletben sem látható. — 24 oroszlán, melyeket ekkora számban és ily szép példányokban egy intézet sem mutathat fel. — Egy fekete párduc; ily nagy és szép állat még nem volt látható egész Európában. — Hat bengáliai királytigris, vadon fogva, melyekkel egy állatkert sem bir. — Egy hat darabból álló párduc-család, köztük egy fekete párduc, az ugynevezett nap-párduc, mely a világ legvérszomjasabb vadállata. — Egy PUMA-család, aranyoroszlánnak is nevezve; jaguárok; leopárdok; vadmacskák; hiénák, csikos és petyegetett szőrűek; szibériai farkasok; egy sakál-család; oroszországi medvék; egy pár u. n. méz-medve; egy vad-kan. Egy selyem-bika. Egy zebra-mén. Egy gnu (egyszarvu ló), valamint egy keletindiai mufflon, mely állat nagyon ritka állatseregletben látható; három család vad láma.

Egy krokodilus-család.

Az állatsereglet nyitva van naponként délelőtti 10 órától kezdve.

Helyárak:

Első hely 60 kr., második hely 40 kr., harmadik hely 20 kr. Katonák őrmestertől lefelé és gyermekek minden helyárak felét fizetik.

A szünetek alatt a katonai zenekar játszik.

A nagyérdemű közönséget szives tömeges látogatásra meghívja mély tisztelettel

Eduardo Montenegro,

az állatsereglet tulajdonosa, Spanyolországból.